

תת"ע 13688/02/20 - מדינת ישראל נגד אברהם אלימלך

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

04 אפריל 2022

תת"ע 13688-02-20 מדינת ישראל נ' אלימלך

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד מלי בניזנו

המאשימה

נגד

1 אברהם אלימלך באמצעות עו"ד אדוה

אילוז עמר

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של אחיזה או שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בעת שנהג ברכב, והרכב היה בתנועה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

2. כעולה מכתב האישום, ביום 16.10.19, בשעה 10:50, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "ב.מ.וו.", מ.ר. 30153501, ובעת שהיה בתנועה אחז או השתמש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית.

3. המדינה עותרת לעונש של פסילה, שלא יפחת מ-6 חודשים, לצד פסילה על תנאי וקנס, בצינה שמתחם העונש ההולם כולל פסילה שנעה מפסילה קצרה ועד 9 חודשי פסילה. בשים לב לעברו של הנאשם נטען שיש למקמו ברף הבינוני-עליון, של המתחם. אשר לעברו התעבורתי, הוטעם שהנאשם נהג משנת 1978, וצבר לחובתו 85 הרשעות, בהן 13 דומות, האחרונה הדומה מיום 18.9.19, בגינה נדון לפסילה על תנאי ולקנס. ב"כ המדינה ציין שמדובר בעבירה נפוצה, שמסכנת את הנהג ואת משתמשי הדרך, גורמת להיסח דעתו של הנהג מהכביש, וגובה מחיר דמים יקר. הודגש שאמנם מדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, אולם משהגיעה לפתחו של בית המשפט, ומשניהל הנאשם את התיק, אין הוא זכאי להקלה כמי שנטל אחריות בהזדמנות ראשונה. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם שמירה על חוקי התעבורה, כיבוד שלטון החוק, והבטחת שלום הציבור בדרכים. נטען שהישנות העבירה על ידי הנאשם מלמדת שהנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו, ואת ההשלכות הרוות האסון של העבירה. בית המשפט הופנה לפסיקה בה אושרו עונשי פסילה בפועל בעבירה זו.

4. ב"כ הנאשם עתרה, מנגד, להסתפק בענישה צופה פני עתיד ובקנס, בהדגישה שהנאשם ניצל את הזכות לנהל משפט ומדובר בעבירה מסוג ברירת קנס בסך 1,000 ₪. אשר לעברו התעבורתי ציינה הסנגורית שהנאשם נהג למעלה מ-44 שנה, וחלק מהעבירות הדומות אליהן התייחסה המאשימה הן בעבירה של אי אחיזה הגה בשתי ידיים, ויתר הרשעותיו הן עבירות מסמכים וברירות משפט. נטען שהפסיקה אליה הפנתה המדינה ישנה ועניינה נסיבות אחרות. בית המשפט הופנה לפסיקה שם בוטלה פסילה בגין עבירה זו (ט/1). עוד טענה הסנגורית לנסיבות אישיות מורכבות של הנאשם, בהטעימה שהנאשם, בן 61, אב ל-4, נקלע להפסדים של למעלה מ-4 מיליון ₪, עקב מגיפת הקורונה, וכיום נלחם למען לפרנסת משפחתו.

5. עבירה של שימוש בטלפון בנהיגה, שלא באמצעות דיבורית, גורמת להסחת דעתו של הנהג מהכביש, פוגעת ביכולתו לשלוט על רכבו בנהיגה ולהתרכז בנעשה בדרך. הערכים החברתיים שנפגעים בביצוע עבירה זו הם שמירה על שלומם של משתמשי הדרך והחובה לציית להוראות החוק.

מדיניות הענישה

6. ברע"פ 7382/20 ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל (10.11.2020) - המבקש הורשע, בהעדרו בעבירה של שימוש בטלפון, כשהרכב בתנועה, ונגזרו עליו פסילה בת 4 חודשים, וקנס בסך 3,000 ₪. בית המשפט העליון פסק בעניין זה שעונש של פסילה בעבירה מסוג "ברירת משפט", אינו מהווה חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה והנהוגת, בפרט בהתחשב בכך שלמבקש 85 הרשעות קודמות, מהן 10 דומות.

7. ברע"פ 863/19 אברהם נסים זגורי נ' מדינת ישראל (3.2.19) - המבקש הורשע בעבירה של שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית, ונדון לפסילה בת חודש, פסילה על תנאי, בת חודשיים למשך שנתיים, וקנס בסך 2,000 ₪. צוין שבית המשפט המחוזי קבע שאין כל חומרה בעונש שהוטל על המבקש, שלחובתו 54 הרשעות קודמות, בהן 5 דומות, והעונש שהושת על המבקש הולם את העבירה שביצע, ועל כן הבקשה נדחתה.

8. ברע"פ 2575-17 רונן גייארני מדינת ישראל (6.9.17) - המבקש הורשע, בהעדרו, בעבירה של דיבור בטלפון בנהיגה, שלא באמצעות דיבורית, ונגזרו עליו 2 חודשי פסילה, תוך הפעלת פסילה על תנאי, בת 4 חודשים, במצטבר, ובסך הכל 6 חודשי פסילה, 4 חודשי פסילה על תנאי, וקנס בסך 1,500 ₪. זאת, בהתחשב בעברו התעבורתי המכביד, שכולל 107 הרשעות קודמות והרשעות חוזרות בגין שימוש במכשיר טלפון נייד, והיות שבמועד מתן גזר הדין עמד כנגדו עונש פסילה על תנאי, בגין הרשעה זהה.

9. נמצאנו למדים, שמתחם הענישה לעבירה של שימוש בטלפון, בנהיגה, כשמדובר בנהג רצדיוויסט, שעברו התעבורתי מכביד, וכולל הרשעות חוזרות דומות, יכול לכלול פסילה, שנעה בין חודש ועד 4 חודשים, פסילה על תנאי, וקנס.

הפסיקה אליה הפנתה ההגנה

עפ"ת 10116-09-20 צ'רנוביצקי מיכל נ' מדינת ישראל (14.9.20) - המערערת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של שימוש בטלפון בנהיגה. הנאשמת נוהגת משנת 2002, ולחובתה 15 הרשעות, 7 עבירות חוזרות. בית משפט קמא השית עליה פסילה בת חודש, פסילה מותנית וקנס בסך 2,000 ₪ בציינו מתחם ענישה שמתבסס על עברה התעבורתי של הנאשמת. בית המשפט המחוזי קבע שבית משפט קמא שגה עת קבע מתחם ענישה בהתבסס על עבר תעבורתי, ולא בהתבסס על נסיבות ביצוע העבירה, וצוין שבנסיבות מסוימות, נוכח נסיבות העבירה, מוצדק להטיל גם פסילה בפועל על נהגים שביצעו עבירה זו, אך לא רק בשל עבר תעבורתי מכביד או עבירה חוזרת של שימוש בטלפון, וביטל את עונש הפסילה והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

10. הנאשם שלפני הורשע בעבירה של שימוש בטלפון בנהיגה. בהכרעת הדין קבעתי ששני העדים מטעם המאשימה, השוטר והמתנדב, מסרו עדות עקבית ומהימנה ועדויותיהם השתלבו זו בזו. צוין ששניהם הבחינו, בוודאות,

בנאשם, אוחז בטלפון נייד בידו. לעומת זאת ציינתי שגרסתו של הנאשם, שאל אחז טלפון בנהיגה, לא נתמכה בכל ראיה שהיא, ותגובתו בדוח, "תוותרו לי", חיזקה את גרסת התביעה.

בהתחשב בחומרת העבירה והמסוכנות שניבטת ממנה למשתמשי הדרך, מדיניות הענישה הנהוגה בה, והערכים החברתיים שנפגעו, אני סבורה שמתחם הענישה במקרה שלפני יכול לנוע מפסילה בת 4 חודשים ועד פסילה על תנאי בלבד, לצד קנס.

11. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה -

הנאשם נהג משנת 1978, וצבר לחובתו 85 הרשעות, לפחות 12 מתוכן מאותה משפחה, 6 הרשעות בעבירה של שימוש בטלפון בנהיגה ו-6 בעבירה של אי החזקת הגה בשתי ידיים, האחרונה משנת 2019.

יודגש שעבירה של אחיזה או שימוש בטלפון בנהיגה ועבירה של אי החזקת הגה בשתי ידיים, אוגדו תחת תקנה 28 לתקנות התעבורה התשכ"א-1962, שכותרתה "חובה להחזיק בהגה או בכידון", ולא בכדי. תקנה 28(א) מתייחסת לחובה להחזיק בהגה בשתי ידיים, ותקנה 28(ב) מתייחסת לאיסור להשתמש בטלפון בנהיגה. מדובר בתקנות מאותה המשפחה שמטרתן להבטיח את שליטת הנהג ברכב, ואת תשומת ליבו לנעשה בכביש.

לעניין זה יודגש שמדי יום נחשף מותב זה למקרים, בהם, במסגרת הסדרי טיעון, מתוקן כתב אישום מעבירה של שימוש בטלפון בנהיגה, לעבירה של אי החזקת הגה בשתי ידיים. זאת בעיקר מהטעם שבגין עבירה של שימוש או אחיזה בטלפון, בעת נהיגה, נצברות לחובת הנהג נקודות במשרד הרישוי, בניגוד לעבירה של אי החזקת הגה בשתי ידיים, בגינה לא נצברות לחובת הנהג נקודות.

לנאשם הרשעות במגוון עבירות נוספות, בהן עבירות חוזרות ונשנות של מהירות, אי ציות לתמרורים ועוד.

בנסיבות אלה מדובר בנאשם שעברו עשיר ומכביד, וכולל 12 הרשעות לפחות מאותו הסוג, 6 מתוכן בעבירה דומה.

12. אשר לטענת הסנגורית שמדובר בעבירת קנס, יודגש שעם הגשת בקשה להישפט, ויתר הנאשם על העונש הגלום בברירת המשפט, ולפיכך רשאי בית המשפט לגזור עליו כל עונש המפורט בסעיפים 62, 40-35, 44א, ו-57ג', לפקודת התעבורה, וכפי שפורט בדוח שקיבל לידיו (ראו עפ"ת 66726-07-20 אקוקה נ' מדינת ישראל (23.9.20)).

12. אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, כעולה מטיעוני הסנגורית, הנאשם, בן 61, אב ל-4, שנפגע עקב משבר הקורונה, ורישיונו נחוץ לו כיום לפרנסת בני משפחתו.

עם זאת, בנסיבות העניין, נוכח עברו התעבורתי המכביד, שכולל 85 הרשעות, 12 מהן מאותו הסוג, והיות שעונשי קנס בעבר לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות, הרי שאין מנוס מענישה מרתיעה, שתכלול רכיב של פסילה, ותשגר לנאשם מסר ברור ומרתיע לגבי הישנות עבירה דומה בעתיד.

הנאשם בהתנהלותו מעיד שאינו מפנים את חומרת מעשיו, ואינו לומד את הלקח מהעונשים שנגזרו עליו עד היום. בנסיבות אלה, על אינטרס הציבור בשמירה על שלום משתמשי הדרך, לגבור על נסיבותיו האישיות של הנאשם. עם זאת, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם באשר לאורך הפסילה שתגזר עליו.

בהקשר זה מן הראוי לציין שהגם שמדובר בעבירה של ברירת משפט, שבצידה קנס, הרי שאין להקל בה ראש ופוטנציאל המסוכנות שגלום בעבירה של שימוש בטלפון בנהיגה, רב. האיסור על שימוש בטלפון בעת נהיגה בא להבטיח את שליטת הנהג ברכב, תשומת ליבו לנעשה בדרך ומניעת הסחת הדעת של הנהג מהכביש. יודגש לעניין זה שמדי יום אנו ערים לתאונות דרכים, שמקורן בעבירה של שימוש בטלפון בעת נהיגה, כשלא פעם תוצאות התאונה הן הרוג אסון. בנסיבות אלה על בית המשפט לנקוט בענישה מרתיעה כלפי נהגים רצדיוסטים, שחוזרים ומבצעים עבירה זו, במטרה להגן על שלומם של משתמשי הדרך ועל שלומם של הנהגים עצמם.

לאחר ששקלתי את מכלול הטענות, עברו התעבורתי המכביד של הנאשם, שכולל 12 עבירות מאותו הסוג, ונסיבותיו האישיות, אני סבורה שהעונש ההולם את המקרה שלפני כולל רכיב של פסילה בת חודשיים, פסילה על תנאי, בת 3 חודשים למשך שנתיים, וקנס בסך 2,000 ₪.

13. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 1.6.22, במזכירות בית משפט לתעבורה.

הפסילה בתיק זה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

לתשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה לפי סעיף 28 א לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,000 ₪.

הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000, או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"ב, 04 אפריל 2022, במעמד הצדדים.